

تأثیر احداث سد بر تغییرات، دما، pH، شوری، قلیائیت و سختی آب در رودخانه حنا (سمیرم)

عباسعلی استکی

poserc@hotmail.com

موسسه تحقیقات شیلات ایران

پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، بندرعباس صندوق پستی: ۱۵۹۷

تاریخ دریافت: بهمن ۱۳۷۹ تاریخ پذیرش: آبان ۱۳۸۱

چکیده

این تحقیق در سال ۱۳۷۸ بر روی سرشاخه‌های اصلی رودخانه حنا، دریاچه سد حنا و آب خروجی از سد که در شرایط فعلی رودخانه حنا را تشکیل می‌دهد انجام گرفته و طی آن شرایط هیدرولوژیک، آب و هوا، pH، شوری، قلیائیت، سختی کل و دمای آب در قسمتهای مختلف این اکوسیستم‌ها اندازه‌گیری و مقایسه شدند. نتایج نشان دادند که در آب سرشاخه‌های اصلی رودخانه حنا، مقادیر قلیائیت، سختی و شوری، زیاد و بترتیب بین ۱۵۲ تا ۲۵۱، ۲۰۰ تا ۳۰۰ و ۴۴۱ تا ۱۰۸۰ میلی‌گرم در لیتر نوسان داشتند. بنحویکه آب آنها در زمهره آبهای سخت طبقه‌بندی می‌شود که پس از ورود به دریاچه سد، در اثر ایجاد شرایط سکون و ماندگاری آب و برغم افزایش سطح تبخیر، از مقدار آنها کاسته شده تا حدی که در آب رودخانه حنا در شرایط فعلی میزان قلیائیت، سختی و شوری کل بسیار متعادل‌تر از سرشاخه‌های آن بوده و بترتیب تا حد ۱۲۷ تا ۲۲۲، ۱۶۰ تا ۲۴۰ و ۵۳۱ تا ۶۵۷ میلی‌گرم در لیتر کاهش حاصل نموده است. بالعکس تغییرات روزانه و سالانه pH آب سرشاخه‌ها نسبتاً متعادل و مابین ۷/۶ تا ۸/۵ اندازه‌گیری شد ولی در آب دریاچه تغییرات آن بسیار شدید بود بنحویکه متوسط آن در ماههایی از تابستان تا حد ۹/۷ افزایش حاصل نمود.

کلمات کلیدی: دما، pH، شوری، قلیائیت، رودخانه حنا، استان اصفهان

مقدمه

در ارتفاعات حوضه آبخیز، نزولات جوی، روان آبهای سطحی، آب چشمه‌ها و غیره به هم پیوسته و سرشاخه‌های رودخانه‌ها را تشکیل می‌دهند که این سرشاخه‌ها در مناطق پایین‌تر با هم یکی شده و رودخانه‌های بزرگتر را بوجود می‌آورند و در نتیجه در شرایط معمولی اختصاصات و ساختار شیمیایی آب هر رودخانه متناسب با کمیت و ساختار شیمیایی آب مخلوط شده سرشاخه‌های آن می‌باشد. ساختار شیمیایی آب اکثر رودخانه‌های قرون و اعصار گذشته تغییرات شدیدی را طی نموده و در حال حاضر معمولاً تغییرات طبیعی ناچیزی را نشان می‌دهند (Meyer et al., 1988) ولی تحت شرایط خاصی مانند ایجاد زلزله، آتشفشان، آتش‌سوزی‌های وسیع در جنگلها و مراتع حوضه آبخیز (Schindler et al., 1996) و دخالت‌های انسانی (Silva et al., 1988)، ساختار شیمیایی آب رودخانه‌ها بشدت متأثر شده و دچار تغییرات بعضاً وسیع می‌گردد. از جمله تأثیر و دخالت فعالیت‌های انسانی، احداث سدهای بزرگ و کوچک بر روی رودخانه‌ها می‌باشد که موجب ایجاد تغییرات وسیع در اکوسیستم رودخانه‌ها از جمله جلوگیری از مهاجرت ماهیان جهت تخم‌ریزی و کاهش ذخایر آنها، تغییرات دبی آب و غیره می‌شود (Moss, 1980). در واقع با ایجاد سد، قسمت وسیعی از آب رودخانه که قبلاً شرایط اکوسیستم‌های جاری را داشته، تغییر وضعیت داده و به اکوسیستم آبی ساکن تبدیل می‌شود و به دنبال آن انسان با اعمال مدیریت و تنظیم آب، بشدت بر ساختار رودخانه پایین دست تأثیر می‌گذارد. بنحویکه ساختار شیمیایی آب آن علاوه بر اختلاط آب سرشاخه‌ها، از شرایط سکون آب نیز به شدت متأثر می‌گردد. در این مقاله تأثیر احداث سد و ایجاد دریاچه و شرایط سکون آب بر تغییرات pH، شوری، قلیائیت و سختی آب رودخانه حنا مورد بررسی و بحث قرار می‌گیرد. همچنین جهت روشن شدن وضعیت طبقه‌بندی حرارتی آب در فصول مختلف، شرایط سالانه آب و هوایی منطقه و وضعیت دمای ستون آب دریاچه در طول سال بررسی می‌شود.

سد حنا در جنوب باختری اصفهان و در ۳۰ کیلومتری جنوب شرقی شهرستان سمیرم در نزدیکی روستای حنا واقع شده است.

مواد و روشها

رودخانه حنا در جنوبی ترین قسمت استان اصفهان از کوههای آق داغ، رک حنا، دره علی، دلا و مروارید سرچشمه گرفته و پس از عبور از دشت حنا به رودخانه سمیرم می ریزد. رودخانه سمیرم در شمال منطقه کهکیلویه به رودخانه خراسان، که از سرشاخه های اصلی کارون است، ملحق می گردد. حوضه آبریز رودخانه حنا جزئی از حوزه آبریز کارون می باشد و حدوداً مابین 51° - 31° طول شرقی و 2° - 31° تا 28° - 31° عرض شمالی در مجاورت ضلع جنوب غربی حوزه مرکزی قرار دارد. طول و عرض این حوزه حدوداً ۴۰ و ۱۸ کیلومتر و مساحت آن ۷۱۰ کیلومتر مربع می باشد (مهندسین مشاور تهران برکلی و زاینده آب، ۱۳۶۴).

جهت اندازه گیری شوری، قلیائیت کسل و سختی کل یک بطری از هر نمونه آب به آزمایشگاه منتقل و براساس روشهای استاندارد سازمان محیط زیست (۱۳۷۷) آنالیز شدند. pH توسط دستگاه پرتابل (Testo 230) و حرارت توسط دماسنج جیوه ای در صبح و عصر اندازه گیری شدند. اطلاعات مربوط به سرعت و میزان وزش باد از ایستگاه هواشناسی مستقر در ایستگاه تحقیقاتی شهید حمزوی واقع در جنوب روستای حنا کسب گردید.

نمونه گیری از آب رودخانه های ورودی، دریاچه و رودخانه حنا از اردیبهشت ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹ بصورت ماهانه انجام گرفت. در نزدیکی محل ورود آب رودخانه بهمن زاد و رحیمی به دریاچه، ایستگاههای شماره ۱ و ۲ تعیین شدند که مبین مشخصات آب این رودخانه ها در هنگام ورود به سد می باشند. با توجه به شکل، وسعت و نسبت سطح به عمق در دریاچه، دو اکوسیستم مختلف مشخص شد: یکی اکوسیستم قسمت بالای دریاچه که وسیع و کم عمق است و بشدت تحت تأثیر عوامل محیطی قرار داشته و ناحیه ساحلی وسیعی دارد و دیگری قسمت پائینی دریاچه که سطح آن کمتر، عمیقتر و نسبت طول به عرض زیادی دارد و پشت سد قرار گرفته است. در قسمت بالای دریاچه ایستگاههای ۳ تا ۵ و قسمت پائینی دریاچه ایستگاههای ۶ تا ۹ مشخص شدند. ایستگاههای شماره ۱۰ و ۱۱ بترتیب مبین مشخصات آب خروجی از سد و رودخانه حنا می باشند.

نمونه گیری از ۶ متر اول ستون آب دریاچه توسط لوله پلیکا با قطر ۵ سانتیمتر و از نواحی

عمیق تر توسط بطری روتنر انجام گرفت ولی چون وزش باد در تابستان شدید بود و امکان نمونه گیری توسط بطری روتنر از اعماق وجود نداشت و کلیه پارامترهای اندازه گیری شده در اولین نمونه گیری تابستان در آب خروجی و اعماق آب دریاچه برابر بود، بنابراین مشخصات آب خروجی بعنوان مشخصات عمق آب در نظر گرفته شد.

نتایج

در مدت نمونه برداری pH آب رودخانه های رحیمی و بهمن زاد مابین ۶/۷ تا ۸/۵ متغیر و مقادیر اندازه گیری شده در فصول پاییز و زمستان بیشتر از سایر مواقع سال بود. نقاط مختلف آب دریاچه pH مابین ۷/۷ تا ۹/۷ را نشان دادند که برعکس سرشاخه ها، مقادیر حداکثر در ماههای تابستان اندازه گیری شدند. در آب خروجی و رودخانه حنا مقادیر pH بین ۷/۷ تا ۹/۳ متفاوت بود و نوسانات ماهانه آن تقریباً با مقادیر اندازه گیری شده در دریاچه همخوانی داشت. در کل اکوسیستم های مورد مطالعه، مقادیر تغییرات روزانه pH بین صفر تا ۸/۰ متغیر بود و حداکثر مقادیر در بهار بدست آمد (نمودار ۱).

در آب سرشاخه ها، حداکثر قلیانیت کل ۲۵۱/۵ میلی گرم در لیتر کربنات کلسیم در فروردین ماه اندازه گیری شد که در ماههای بعدی کاهش یافته و به حداقل ۱۵۲ میلی گرم در لیتر در تیر ماه رسید ولی در ماههای بعدی دوباره میزان آن افزایش یافت. سایر اکوسیستم های مورد مطالعه نیز با حداکثر بهاره و حداقل تابستانه مشخص شدند. بجز قسمت بالایی دریاچه که حداکثر ۲۷۲ میلی گرم در لیتر کربنات کلسیم در مهرماه بدست آمد (نمودار ۲).

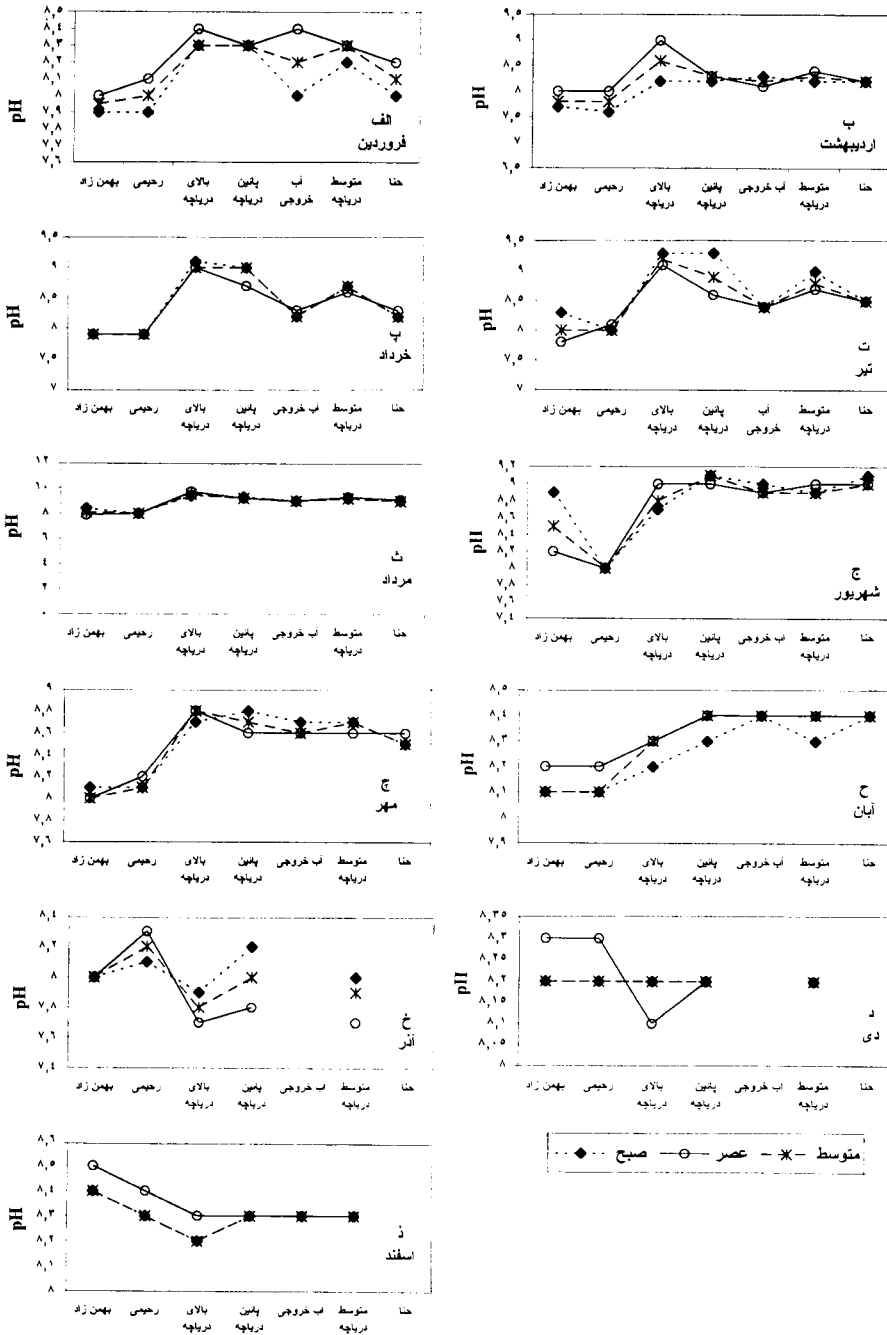
سختی آب در رودخانه های رحیمی و بهمن زاد بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ میلی گرم در لیتر کربنات کلسیم اندازه گیری شد. آب رودخانه رحیمی سخت تر و نوسانات ماهانه آن کمتر از رودخانه بهمن زاد بود. سختی آب دریاچه کمتر از سرشاخه ها و بین ۱۶۰ تا ۲۹۳ میلی گرم در لیتر کربنات کلسیم متغیر بود که مقادیر حداقل در تیرماه و حداکثر در اسفندماه اندازه گیری شدند. سختی آب رودخانه حنا از حداقل ۱۶۰ میلی گرم در لیتر کربنات کلسیم در مهرماه تا حداکثر ۲۴۰ میلی گرم در لیتر کربنات کلسیم در خرداد ماه متفاوت بود (نمودار ۳).

شوری کل آب رودخانه بهمن‌زاد مابین حداکثر ۵۴۹ میلی‌گرم در لیتر در آذر ماه تا حداقل ۴۴۱ میلی‌گرم در لیتر در اسفند ماه متفاوت بود. آب رودخانه رحیمی شورتر و شوری آن از ۱۰۸۰ میلی‌گرم در لیتر در شهریور ماه تا ۸۱۹ میلی‌گرم در لیتر در اسفند ماه نوسان داشت. میزان شوری در آب دریاچه ۴۸۶ تا ۷۳۳ و در آب خروجی ۵۲۲ تا ۵۶۶ میلی‌گرم در لیتر اندازه‌گیری شد. تغییرات شوری در رودخانه حنا کمتر از سایر اکوسیستم‌ها و مابین ۵۳۱ تا ۶۵۷ میلی‌گرم در لیتر بدست آمد (نمودار ۴).

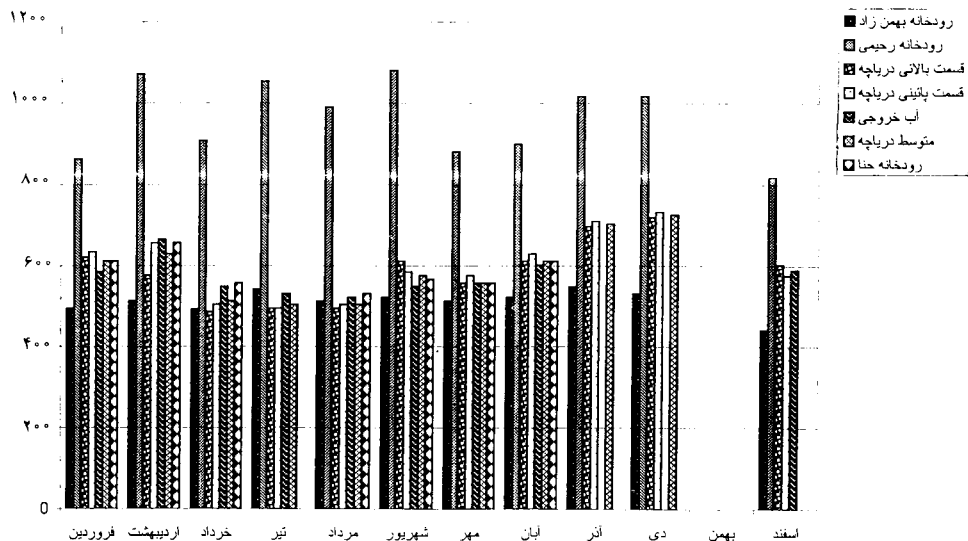
در منطقه حنا سرعت باد بین ۴ تا ۲۸ گره متفاوت بود. در فروردین ماه ۱۰ روز بدون وزش باد وجود داشت که به طرف تابستان از میزان آن کاسته شد بنحویکه در ماههای تیر و مرداد فقط ۳ روز منطقه آرام بوده است. حداکثر روزهای بدون باد در اواخر پاییز و زمستان مشاهده شد که بین ۱۵ تا ۲۴ روز گزارش شده است (نمودار ۵).

حداقل دمای هوای روزانه ۷/۵- درجه سانتیگراد در دی ماه و حداکثر آن ۲۷/۵ درجه سانتیگراد در شهریور ماه اندازه‌گیری شد. اختلاف دمای شبانه‌روزی هوا در بین ماههای سال بسیار متفاوت و از غیر محسوس در تیر ماه تا ۱۹/۵ درجه در اردیبهشت ماه اختلاف داشت (نمودار ۶).

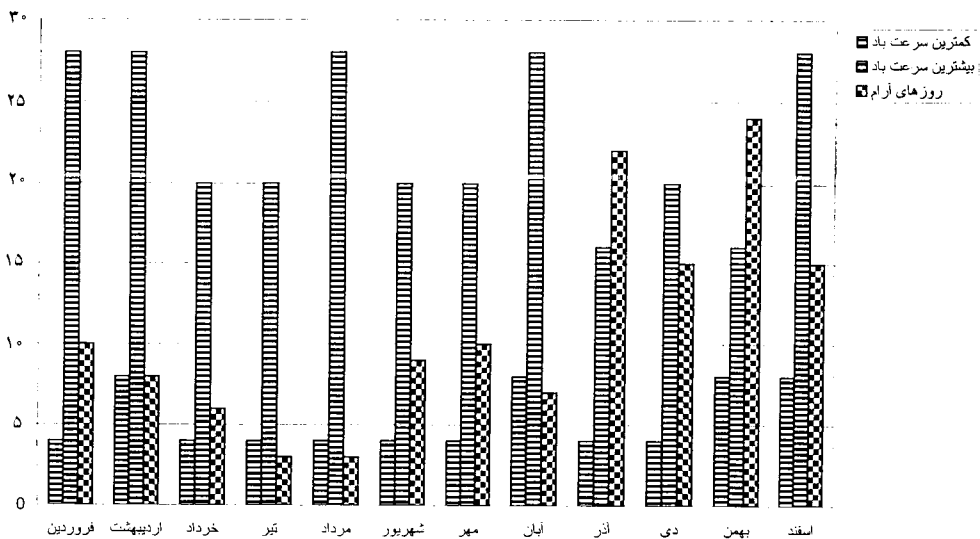
در طول دوره آزمایش دمای آب رودخانه‌های ورودی از حداکثر روزانه ۲۱/۳ در اردیبهشت ماه تا حداقل روزانه ۰/۲ در دی ماه متفاوت بود و حداقل تغییرات دمای روزانه آنها ۲ درجه سانتیگراد در آبان ماه و حداکثر ۱۰/۷ درجه در اسفند ماه بدست آمد. در آب دریاچه حداکثر دمای روزانه ۲۴/۷ درجه سانتیگراد در مرداد ماه و حداقل دمای روزانه ۱ درجه سانتیگراد در دی ماه اندازه‌گیری شد و تغییرات دمای آب آن از حداقل ۰/۱ در آبان ماه تا حداکثر ۸/۷ درجه سانتیگراد در اردیبهشت ماه اندازه‌گیری شد. اختلاف دمای سطح و عمق آب دریاچه در ناحیه عمیق پشت سد در اکثر نمونه‌گیریها کمتر از ۱/۲ درجه سانتیگراد و در تابستان ۲ تا ۳/۲ درجه سانتیگراد اندازه‌گیری شد (نمودار ۷).

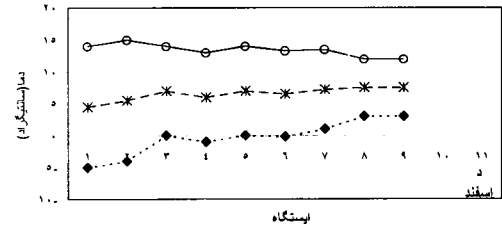
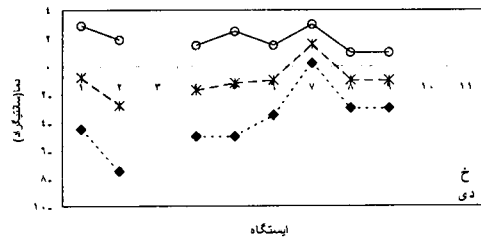
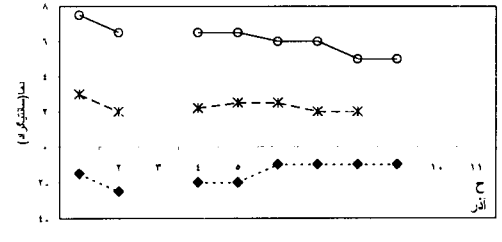
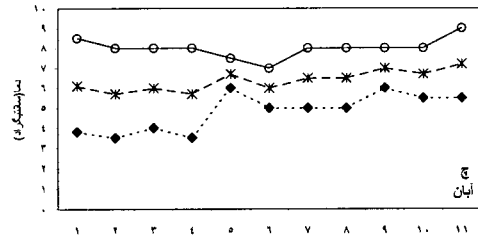
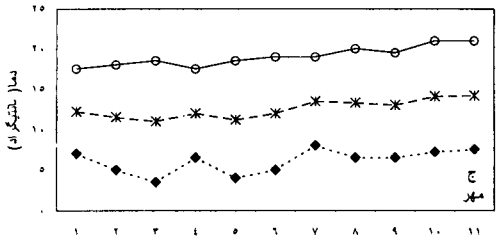
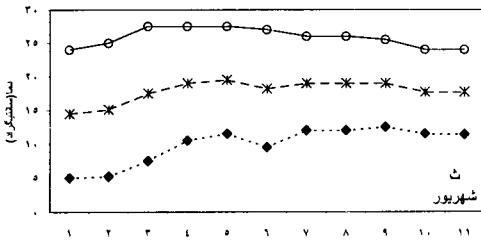
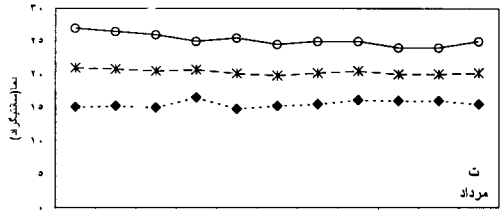
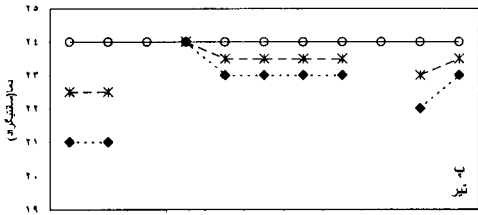
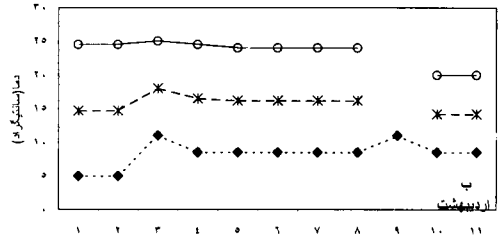
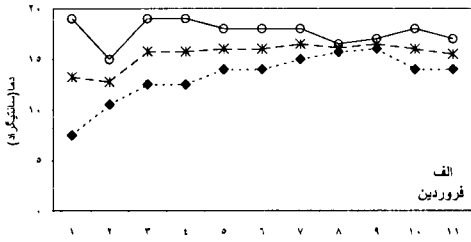
نمودار ۱: مقادیر pH در آب ایستگاههای مختلف سد حنا از اردیبهشت ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

نمودار ۴: مقادیر شوری کل در آب اکوسیستمهای مختلف رودخانه حنا برحسب میلی گرم در لیتر

نمودار ۵: مقادیر سرعت باد برحسب گره و روزهای آرام در منطقه حنا (۱۳۷۸)

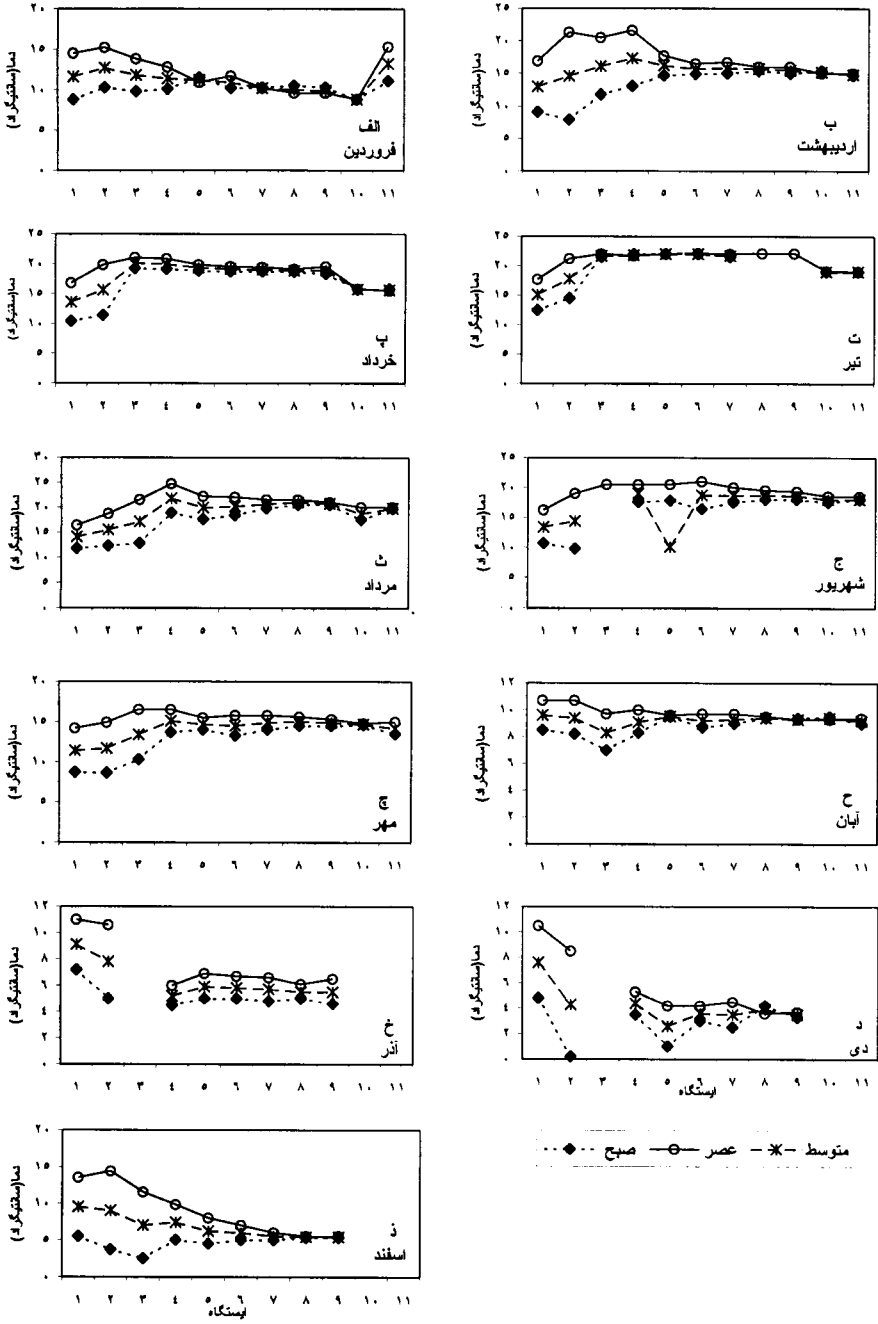

●-●-● صبح ○-○-○ عصر *-*-* متوسط

نمودار ۶: تغییرات دمای هوای ایستگاههای مختلف سد حنا از اردیبهشت ۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

[Downloaded from isfj.ir on 2026-06-22]

[DOR: 20.1001.1.10261354.1382.12.1.2.1]

نمودار ۷: دمای آب ایستگاههای مختلف سد حنا از اردیبهشت ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

[Downloaded from isfj.ir on 2026-06-22]

[DOR: 20.1001.1.10261354.1382.12.1.2.1]

بجث

بطور کلی ساختار شیمیایی آب رودخانه‌ها از مشخصات مختلف حوضه آبخیز مانند آب و هوا، میزان و پراکندگی بارندگی، مسائل زمین‌شناسی، جنس و نوع خاک، پوشش گیاهی، شیب زمین، میزان و نوع فرسایش، دخالت‌های انسانی (صنعتی، کشاورزی، شهرنشینی) و غیره تبعیت می‌کند (Meyer et al., 1988). حوضه آبخیز رودخانه حنا اصولاً منطقه کوهستانی است که جنس بستر کوهها و تپه‌های آن از سنگهای آهکی، کنگلومرای و مارنی تشکیل شده و دشتهای با شیب ملایم نیز قسمت وسیعی از سطوح منطقه را پوشانده‌اند. نزولات جوی در این حوضه عمدتاً بصورت برف بوده و مقدار کمتری نیز بصورت بارندگی می‌باشد. بطورکلی وجود افق سخت آهکی و یا لایه سنگی در طبقات خاک، لایه غیر قابل نفوذ را بوجود آورده و در نتیجه آبهای حاصله از ذوب برفها و یا باران بسرعت به جریان در آمده و با توجه به شرایط توپوگرافی موجبات تخریب خاکها را فراهم می‌آورند (اسکندری، ۱۳۷۷). بعلاوه در حوضه آبخیز، ۴۸۶۷۵ هکتار اراضی شخم خورده و دیم (شاهمرادی و همکاران، ۱۳۶۶) و حدود ۹۰۰۰ هکتار اراضی آبی وجود دارد (مهندسین مشاور تهران برکلی و زاینده آب، ۱۳۶۴) که با توجه به شیب زمینهای اطراف مسیر سرشاخه‌های اصلی (رودخانه‌های بهمن زاد و رحیمی) آب این رودخانه‌ها جهت آبیاری اراضی کشاورزی منحرف شده و پس از عبور از مزرعه و بدلیل شیب زیاد (نسبت به اراضی معمولی کشاورزی) در انتهای آن تجمع کرده و سپس سرریز نموده و به رودخانه بازگردانده می‌شود. این عمل نیز موجب شستشوی مواد معدنی و انحلال آنها در آب رودخانه‌های بهمن زاد و رحیمی می‌گردد.

مجموعه موارد و عوامل فوق الذکر سبب قلیایی بودن pH، قلیائیت بالا و سختی زیاد آب رودخانه‌های رحیمی و بهمن زاد شده‌اند، بطوریکه بر اساس تقسیم‌بندی‌های موجود در منابع (استکی، ۱۳۷۵) آب این رودخانه‌ها در زمره آبهای سخت محسوب می‌گردد. سختی زیاد نیز در آبهای رودخانه‌های سیاهرود و هراز که در معرض آلودگی‌های کشاورزی و صنعتی قرار دارند گزارش شده است (روشن طبری، ۱۳۷۵ و ۱۳۷۶). شوری آب سرشاخه‌های رودخانه حنا نیز نسبتاً زیاد بود خصوصاً در رودخانه رحیمی که در اکثر مواقع حدود ۱ گرم در لیتر

اندازه گیری شد. در مقیاس جهانی متوسط شوری آب رودخانه‌ها ۱۲۰ میلی‌گرم در لیتر مشخص شده است (Wetzel, 1975).

تغییرات شوری آب رودخانه‌ها در فصول بارندگی تحت تاثیر دبی آب و در فصل کشاورزی متأثر از فعالیتهای کشاورزان و دامداران بوده است.

میزان قلیانیت رودخانه‌های ورودی بیشتر از دریاچه بود. علت این امر افزایش فتوسنتز و جذب بی‌کربنات در شرایط سکون آب دریاچه می‌باشد. دامنه تغییرات میزان قلیانیت کل بدست آمده جهت اکوسیستم‌های مختلف رودخانه حنا با دامنه تغییرات قلیانیت کل در آبهای با حوضه آبخیز دارای سنگ‌های آهکی که در منابع ۵۰ تا ۴۰۰ میلی‌گرم در لیتر کربنات کلسیم ذکر شده (Boyd & Tucker, 1998) همخوانی دارد. قلیانیت کل ۴۴ میلی‌گرم در لیتر جهت دریاچه‌های مزوتروفیک در کشور هندوستان (Patim & Sahu, 1993)، قلیانیت کل ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر در کشور ونزوئلا جهت دریاچه‌های یوتروفیک (Cressa & Senior, 1990)، حداقل ۱۱ میلی‌گرم در لیتر جهت دریاچه اسیدی در کشور فنلاند (Arvola et al., 1990) و حداکثر ۳۱۷۰ میلی‌گرم در لیتر در دریاچه‌های آب شور با تبخیر زیاد کشور ایرلند (Rippey & Wood, 1985) گزارش شده است.

سختی آب دریاچه نیز کمتر از آب سرشاخه‌های رودخانه حنا و حداکثر مقادیر اکثراً در اسفند ماه اندازه گیری شد. این موارد ناشی از همان تأثیرات تغییر شرایط بیولوژیک در اثر سکون آب می‌باشد. با این وجود مقادیر سختی کل در آب دریاچه مابین ۲۰۰ تا ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر اندازه گیری شد که بیانگر سخت بودن آب آن می‌باشد (استکی، ۱۳۷۵).

متوسط pH آب اکوسیستم‌های مختلف دریاچه حنا در طول سال بین ۸ تا ۹/۷ متغیر بود. در منابع دامنه تغییرات کمتر (۵/۵ تا ۷/۶) در دریاچه‌های مناطق حاره ناشی از ورود CO₂ و حذف طبقه‌بندی و چرخش آب گزارش شده است (Mtade, 1988). دامنه تغییرات پائین‌تر (۵/۵ تا ۶/۵) در دریاچه‌هایی که قدرت بافر حوضه آبخیز آنها کم و در معرض بارانهای اسیدی قرار دارند مشاهده شده است (Arvola et al., 1990). دامنه تغییرات نزدیکتر (۷/۴ تا ۹/۴) در دریاچه پریشان فارس (استکی، ۱۳۷۸)، ۷/۵ تا ۹/۳ در دریاچه هیبرتروفیک

آلوده به فاضلاب شهری در اتریش (Mayer *et al.*, 1997) و ۷/۲ تا ۹/۱ در دریاچه مزویوتروفیک کشور چین (Weimin *et al.*, 1997) گزارش شده است. نزدیکترین دامنه تغییرات ۸ تا ۱۰ در اکوسیستم‌های آبی پوشیده از ماکروفیت (Pokorny *et al.*, 1984) و دامنه تغییرات بالاتر ۹ تا ۱۰ جهت دریاچه‌ای قلیایی در آفریقا (Groth *et al.*, 1997) و ۹/۱ تا ۱۰/۳ در دریاچه‌ای یوتروفیک (Maberly, 1996) اندازه‌گیری شده است. در منابع تغییرات دامنه pH در آبهای طبیعی را به شکل کلاسیک ۶/۵ ذکر و آنرا ناشی از تاثیرات متقابل شدت فتوسنتز و قدرت بافر آب می‌دانند (استکی، ۱۳۷۵). ولی در عمل ممکن است دامنه تغییرات pH فراتر از مقدار فوق‌الذکر بوده و تغییرات فصلی نیز داشته باشد. در آب دریاچه سد حنا از ابتدای فصل بهار تا اواسط تابستان، pH آب افزایش یافته و سپس بطرف آخر زمستان کاهش حاصل نمود. همچنین pH آب رودخانه‌های ورودی و رودخانه حنا همواره کمتر از آب دریاچه اندازه‌گیری شد. این تغییرات ناشی از شرایط سکون و ماندگاری آب خصوصاً در اثر تأثیر متقابل افزایش فعالیت‌های بیولوژیک (فتوسنتز و تنفس) و عوامل شیمیایی ستون آب می‌باشد (Brigault *et al.*, 1998). بویژه pH آب تحت تأثیر فعالیت‌های شدید فتوسنتزی گیاهان عالی آبی شدت افزایش حاصل می‌نماید (Barko & James, 1994). ممکن است در دریاچه‌ها در اثر ورود مواد مغذی و یا سایر شرایط مناسب جمعیت ماکروفیتها و یا فیتوپلانکتونها شدت توسعه یافته و متابولیسم شدید جمعیت را موجب شوند که در این شرایط چنانچه قدرت بافر آب زیاد باشد تغییرات وسیع pH مشاهده نشده و چنانچه قدرت بافر آب کم باشد pH نوسانات روزانه شدیدی را نشان می‌دهد. نوسانات شدید روزانه pH برابر ۱/۷ (Maberly, 1996) و نوسانات کم روزانه ۰/۷ (Neal *et al.*, 1998) در مورد اکوسیستم‌های یوتروفیک گزارش شده است. فتوسنتز زیاد و قلیائیت متوسط دریاچه موجب افزایش متوسط pH آن تا ۹/۶ شده است (Yibbing & Fengshan, 1996) و یا قلیائیت زیاد و سختی کم، متوسط pH آب دریاچه را تا ۱۰ افزایش داده است (Alcocer *et al.*, 1997). خصوصاً در دریاچه‌ها و اکوسیستم‌های پوشیده از گیاهان عالی غوطه‌ور و شناور آبی برغم وجود سختی مطلوب و در اثر جذب CO₂ و بی‌کربنات توسط ماکروفیتها و رسوب کربنات کلسیم، pH آب

معمولاً در تابستان افزایش یافته و متوسط آن به حدود ۱۰ بالغ می‌گردد (Jones, 1990); (Pokorny et al., 1984).

نتایج نشان داد که در اکوسیستم‌های مختلف رودخانه حنا تغییرات روزانه pH اکثراً بین صفر تا ۴/۰ و فقط بعضاً در بهار و تابستان به ۷/۰ و ۸/۰ بالغ شده است که این تغییرات متعادل pH ناشی از خاصیت بافر آب دریاچه در ارتباط با سختی کل و قلیائیت کل و رسوب کربنات کلسیم می‌باشد. مقادیر اندازه‌گیری شده تغییرات روزانه pH در اکوسیستم‌های مختلف رودخانه حنا هیچگونه تأثیر سوء مستقیم بر رشد و سلامت ماهی ندارد. بر اساس آزمایشات Murray & Ziebell در سال ۱۹۸۴ تغییرات ناگهانی ۱/۷ واحد pH در مدت ۵ ساعت موجب مرگ ۴۰ درصد از ماهیان قزل‌آلای مورد آزمایش شده است ولی چنانچه سازگاری با همین تغییرات pH در مدت ۵ روز انجام شود هیچگونه تلفاتی وجود نخواهد داشت. بنابراین تغییرات تدریجی و کم pH جهت ماهی‌ها قابل تحمل بوده و تأثیر سوء مستقیمی بر سلامت و رشد آنها نخواهد داشت (Boyd & Tucker, 1998).

هوای دریاچه در فروردین ماه، شبهای خنک و روزهای نسبتاً گرم داشت بدین معنی که اختلاف دمای صبح و عصر بسیار زیاد بود ولی دمای آب دریاچه تغییرات روزانه کمتری را نشان داد. بطور کلی در این ماه آب ورودی از رودخانه‌ها پس از ماندگاری در دریاچه تحت تأثیر دمای هوا قرار گرفته و گرمتر شده بود ولی گرما بر اعماق آب تأثیر نداشته و بدین واسطه تغییری در دمای صبح و عصر آب خروجی مشاهده نشد. اختلاف دمای سطح و عمق آب در قسمت عمیق پائینی حدود ۱ درجه بود که گویای عدم طبقه‌بندی حرارتی آب در قسمت عمیق دریاچه در این ماه می‌باشد. در اردیبهشت ماه نیز روند تغییرات دمای هوا و دمای آب مشابه فروردین بود با این تفاوت که روزهای گرمتری داشت که این گرمای روزانه موجب افزایش عمومی دمای آب دریاچه شد و در این ماه تفاوت محسوسی بین دمای ستون آب قسمت عمیق دریاچه وجود نداشت و ستون آب حدوداً هم‌دما بود. در خرداد ماه دمای آب دریاچه بازم افزایش یافته و اختلاف دمای ستون آب قسمت عمیق حدود ۳ درجه اندازه‌گیری شد که با توجه به حداکثر عمق حدود ۳۰ متری آب، گویای طبقه‌بندی پایدار حرارتی آب نمی‌باشد. در

تیر ماه، متوسط دمای هوا و آب به حداکثر خود رسیدند ولی حداکثر متوسط دمای هوا در این ماه ناشی از گرم شدن دمای هوا در شب و کاهش اختلاف دمای هوای شبانه روزی بود که تغییرات نامحسوس و یکسانی نسبی دمای شبانه روزی آب را بدنبال داشت و همچنین تغییر دما در ستون آب در قسمت عمیق دریاچه و طبقه بندی حرارتی نیز مشاهده نشد. هوای منطقه سد در مرداد ماه روزهای گرم و شب‌های خنکی را داشت بدین معنی که حداکثر درجه حرارت روزانه مرداد بیشتر از تیر ولی حداقل شبانه آن بسیار کمتر بود و موجب کاهش ۱ درجه سانتیگراد در حرارت متوسط دریاچه و ۱ درجه اختلاف دما در ستون آب در قسمت عمیق شد. در شهریور ماه و مهر ماه روزها نیز خنک‌تر و دمای اختلاف شبانه روزی هوا کاهش یافت و در نتیجه آب دریاچه خنک‌تر شد. در اواخر پائیز هوای شبانه روز بسیار سرد ولی هنوز به صفر نرسیده بود که در نتیجه آن دمای آب دریاچه نیز سرد شد ولی این سرما بطور یکسان در ستون آب پراکنده شده و به همین لحاظ اختلاف دمای محسوسی در ستون آب ناحیه عمیق دریاچه مشاهده نشد. در این زمان برای اولین بار دمای آب رودخانه‌های ورودی بیشتر از دمای آب دریاچه بود و دمای رودخانه حنا کاهش جزئی نسبت به دمای آب خروجی نشان داد. در ماههای دی و اسفند هوای شبانه بسیار سرد و اکثراً زیر صفر ولی روزها هوا نسبتاً گرم شده و حداکثر روزانه زیر صفر را نشان نداد. این وضعیت دمای هوا موجب شد که برغم ایجاد پوشش یخ در سواحل دریاچه، دمای آب دریاچه در اکثر موارد نسبتاً متعادل باشد. حداقل دمای آب در دی ماه در ایستگاه شماره ۷ در ناحیه عمیق نیز نمی‌تواند گویای طبقه بندی حرارتی زمستانه آب باشد. به فرض تجمع آب ۴ درجه در لایه‌های زیرین ستون آب، اختلاف آن با دمای آب لایه‌های سطحی در سایر نمونه گیری‌های مربوط به این دو ماه به حدی نبود که قطعیت طبقه بندی حرارتی آب در این ماهها را بیان نماید.

در مورد عدم طبقه بندی حرارتی آب دریاچه سد حنا، علت‌های دیگری هم وجود دارد. همانگونه که گفته شد قسمت بالایی دریاچه دارای عمق کم و سطح وسیع است به نحوی که وسعت آن ۸ برابر قسمت عمیق پائینی برآورد گردید. وزش باد شدید در اکثر روزهای سال موجب تلاطم آب و بعضاً ایجاد امواج با ارتفاع یک متر در قسمت بالایی کم عمق و وسیع

می‌شود که انرژی ناشی از آن تأثیر بسزائی بر ایجاد جریانات و امواج آب در لایه‌های زیرین قسمت عمیق داشته و بر انرژی حرارتی لایه‌های مختلف ستون آب غلبه کرده و فرصت ایجاد طبقه‌بندی حرارتی را نمی‌دهد. بنابراین سرعت باد (۴ تا ۲۸ گره) در اکثر روزهای فصول بهار، تابستان و پائیز در ستون آب در کلیه قسمت‌های دریاچه را تحت تأثیر قرار داده و فرصت طبقه‌بندی حرارتی را به آب دریاچه نمی‌دهد. بر اساس منابع موجود، سرعت باد ۱۰ گره توانسته است ستون آب دریاچه با عمق متوسط ۱/۵ متر را کاملاً متلاطم نموده و گل ولای موجود در ۲ سانتیمتر اول سطح رسوب را در ستون آب معلق کرده و موجب کاهش نفوذ نور شود (Laenen & Letourneau, 1997). ولی در زمستان که تعداد روزهای آرام افزایش می‌یابد و خصوصاً در بهمن ماه که اکثر روزها آرام است و بعلاوه سطح دریاچه از یخ پوشیده و امکان تأثیر باد و ایجاد تلاطم بسیار کم می‌باشد، احتمال طبقه‌بندی حرارتی آب افزایش می‌یابد. در مطالعاتی که در مورد آب و هوای این منطقه صورت گرفته زمستانهای آن بسیار سرد و آرام مشخص شده است (جهاد سازندگی استان اصفهان، ۱۳۶۷) بنابراین احتمال طبقه‌بندی حرارتی آب در زمستان خصوصاً در بهمن ماه دور از انتظار نمی‌باشد.

منابع

- استکی، ع.ع.، ۱۳۷۸. عوامل شیمیایی تنش‌زا در ستون آب دریاچه پیرشان (فارس). مجله علمی شیلات ایران، شماره ۲، سال هشتم، صفحات ۱۵ تا ۳۰.
- استکی، ع.ع.، ۱۳۷۵. هیدروشیمی. مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام جهاد سازندگی استان اصفهان، بخش تحقیقات شیلات، ۱۰۸ صفحه.
- اسکندری، ذ.، ۱۳۷۷. گزارش خاکشناسی و ارزیابی اراضی کانون حنا. سازمان جهاد سازندگی استان اصفهان، بخش تحقیقات روستایی، ۹۹ صفحه.
- جهادسازندگی استان اصفهان، ۱۳۶۷. آب و هوا و اقلیم شهرستان سمیرم. کمیته کشاورزی، واحد مرتع، ۱۰۳ صفحه.
- روش طبری، م.، ۱۳۷۶. هیدرولوژی و هیدروبیولوژی رودخانه سیاهرود. مجله علمی

شیلات ایران، سال ششم، شماره ۲، صفحات ۲۷ تا ۴۲.
 روش طبری، م.، ۱۳۷۵. هیدرولوژی و هیدروبیولوژی رودخانه هراز. مجله علمی شیلات ایران،
 سال پنجم، شماره ۲، صفحات ۴۳ تا ۶۳.
 سازمان حفاظت محیط زیست، ۱۳۷۷. روشهای استاندارد اندازه گیری آب و فاضلاب.
 آزمایشگاه مرکزی با همکاری آموزشکده حفاظت محیط، تهران. صفحات: ۲-۳۲،
 ۳-۳، ۱۱-۳.

شاهمرادی، ا.؛ بصیری، م. و مزروعی، ف.، ۱۳۶۶. شناسایی پوشش گیاهی و ارزیابی مراتع
 شهرستان سمیرم. جهاد سازندگی استان اصفهان، کمیته کشاورزی، ۱۸۸ صفحه.
 مهندسین مشاور تهران برکلی و زاینده آب، ۱۳۶۴. گزارش مقدماتی هیدرولوژی رودخانه حنا
 (سمیرم). سازمان آب منطقه ای اصفهان، ۶۶ صفحه.

Alcocer, J. ; Lugo A. ; Escobar, E. and Sanchez, M. , 1997. The macrobenthic fauna
 of a former perennial and now episodically filled Mexican saline lake. *Int. J. Salt
 Lake, Res*, Vol. 5, No. 3, pp.261-274.

Arvola, L. ; Metsala, T.R. ; Simila, A. and Rask, M. , 1990. Seasonal fluctuations in
 the chemistry of small forest lakes in southern Finland with special refrence to
 acidity. *Aqua Fennica*, Vol. 20, No. 1, pp.71-79.

Barko, J. W., and James, W. F., 1994. Role of the littoral zone in lake and reservoir
 water quality, *Lake. Reservoir. Manage*, Vol. 9, No. 2. 540 P.

Boyd, C.E. and Tucker, C.S. , 1998. Pond aquaculture water quality management.
 Kluwer Academic Publishers, London, 700 P.

Brigault, S. ; Sacchi, E. ; Gonfiantini, R. and Zuppi, G.M. , 1998. Functioning of
 french hydroelectric reservoir. Isotopic approach. *C. R. Acad. Sci. Ser, Za. Sci*,
 Vol. 327, No. 6, pp.397-403

Cressa, C. and Senior, C.T. , 1990. Physico-chemical characteristics of the water of

the Guanapito Reservoir, Venezuela. *Ectropicos*, Vol. 3, No. 1, pp.33-51.

Groth, I. ; Schumann, P. and Rainey, F.A. , 1997. Bogoriella caseilytica a new alkaliphilic actinomycete from a soda lake in Africa *Int. J. Syst. Bacteriol*, Vol. 47, No. 3, pp.788-794.

Jones, R.C. , 1990. The effect of submersed aquatic vegetation on phytoplankton and water quality in the tidal freshwater Potomac River. *Journal of Freshwater Ecology*, Vol. 5, No. 3, pp.279-288.

Laenen, A. and Letourneau, A.P. , 1997. Upper klamth Basin nutrient-loading study : Estimate of wind-induced resuspension of bed sediment during periods of low lake elevations. *USGS Branch of information services*, 11 P.

Maberly, S.C. , 1996. Dieli episodic and seasonal changes in pH and concentrations of inorganic carbon in a productive lake. *freshwat. Biol*, Vol. 35, No. 3, pp.579-598.

Mayer, J. ; Dokulil, M.T. and Salberchter, M. , 1997. Seasonal successions and trophic relations between phytoplankton, zooplankton, ciliate and bacteria in a hypertrophic shallow lake in Vienna, Austria, *Hydrobiologia*, Vol. 342-343, pp.165-174.

Meyer, J.I. ; Mcdowell, W.H. ; Bott, T.L. ; Elwood, J.W. and Ishizaki, C. , 1988. Elemental dynamics in streams *J. N., Am. Benthol*, Vol. 7, No. 4, pp.410-432.

Moss, B. , 1980. *Ecology of fresh waters*. Blackwell Scientific Publications, Oxford, 332 P.

Mtade, O.S.M. , 1988. Observations on the limnology of a tropical reservoir in west Africa (the Guma dam). part 2: factors influencing its limnochemistry. *Trop. Ecol*, Vol. 29, No. 2, pp.50-60.

- Murray, C.A. and Ziebell, C.D. , 1984. Acclimation of rainbow trout to high pH to prevent stocking mortality in summer. Progressive Fish-Culturist, Vol. 46, pp.76-179.
- Neal, C. ; Harrow, M. and Williams, R.J. , 1998. Dissolved carbon dioxide and oxygen in the River Thames: Spring-summer. Sci. Total. Environ, Vol. 210-211, No. 1-6, pp.205-217.
- Patim, S., & Sahu, B. K., 1993. Hydrology and plankton of the recently impounded Rengali Reservoir of Orissa (India). J. Freshwat. Biol, Vol. 5, No. 4, pp.283-292.
- Pokorny, J., Kvet J., Ondok, J. P., Toul, Z., and Ostry, I., 1984. Production ecological analysis of a plant community dominated by *Elodea canadensis* Michx., Aquatic Botany, No. 19, pp.263- 292.
- Rippey, B., and Wood, R.B. , 1985. Trends in major ion composition of five Bishoftu Crater Lakes, Ethiop. J. Sci, Vol. 8, No. 1-2, pp.9-28.
- Schindler, D.W. ; Bayley, S.E. ; Parker, B.R. and Beaty, K.G. , 1996. The effects of climatic warming on the properties of boreal lakes and streams at the experimental lakes area, north western Ontario. Limnol. Oceanogr, Vol. 41, No. 5, pp.1004-1017.
- Siva, M.P.D. ; Karunatileke, R. and Thiemann, W. , 1988. Study of some physicochemical properties of Nilwala River waters in Southern Srilanka with special reference to effluents resulting from anthropogenic activities J. Environ. Sci. Health, Vol. A 23, No. 4, pp.381-398.
- Weimin, C. ; Yuwei, C. ; Xiyun, G. and Yoshida, I. , 1997. Eutrophication of lake Taihu and its control, Aquacultural Engineering Journal 1997, Vol. 6, No. 2, pp.109-120

Wetzel, R.G. , 1975. Limnology. W.B. Saunders, Philadelphia, USA. 743 P.

Yibbing, Z., and Fengshan, B. , 1996. The hydrochemistry and hydrobiology of Gangeng Lake. J. Dalian. Fish. Coll, Vol. 11, No. 2, pp.14-20.